

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/147/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011366
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2114011366.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Vladimíra Tencera v trestnej veci proti obžalovanému M. K. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/, § 127 odsek 4 Trestného zákona a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 04.11.2014 sp. zn. 3T/92/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.02.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného M. K., narodeného XX.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného M. K. za vinného v bode 1/ rozsudku zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/, § 127 odsek 4 Trestného zákona a v bode 2/ rozsudku z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ v období odo dňa 05.12.2013 až do 02.02.2014 v meste G. na ulici X. Z. v obytnom dome č. XXXX/X v priestoroch bytu č. X nachádzajúcom sa na druhom poschodí, kde v tom čase žil v spoločnej domácnosti so svojou matkou O. K., nar. XXXX, a starou mamou W. Z., nar. XXXX, opakovane pod hrozbou násillia, fyzickej likvidácie, slovnými vulgárnymi vyhrážkami, škrténím a bitím nútil O. K. a W. Z., aby mu vydali finančné prostriedky v rôznych výškach, prvotne v sume 30,- €, neskôr požadoval sumy 40,- € až 50,- €, naposledy až v sume 60,- € za účelom nákupu omamných látok a pre osobnú potrebu, v prípade, keď O. K. a W. Z. mu odmietli vydať finančné prostriedky, tak ich opakovane fyzicky napádal v dôsledku čoho O. K. a W. Z. mu z obavy o svoje zdravie a život tieto finančné prostriedky nakoniec vydali, pričom uvedeným konaním spôsobil O. K. a W. Z. len drobné zranenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrovanie, pričom k takémuto konaniu obvineného dochádzalo v podstate každý deň a trvalo až do 02.02.2014, kedy matka obvineného O. K. z obavy o svoj život a zdravie podala osobne trestné oznámenie na svojho syna M. K. na Odbore kriminálne polície, Okresného riaditeľstva PZ v Trnave,

2/ dňa 03.02.2014 v čase asi o 15.15 hod. v meste G. v priestoroch bytu nachádzajúceho sa na ulici X. Z. č. X prechovával igelitový sáčok, v ktorom sa nachádzal sušený rastlinný materiál - konopa s hmotnosťou 652 mg obsahujúca viac ako 20 mg účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC), ktoré je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť ľudskú psychiku, čo zodpovedá 2 (dvom) obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorú si zadovážil od neznámej osoby a prechovával pre vlastnú potrebu, pričom rastlina rodu Cannabis (konopa) je zaradená v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok.

Za túto trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1, odsek 2, § 36 písmeno j/, § 37 písmeno h/, § 38 odsek 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti rozsudku zahlásil po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne, prostredníctvom svojej obhajkyne/ písomne odôvodnil. Poukázal na to, že vo vzťahu ku skutku 2/ obžaloby (aj rozsudku), urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine. Jeho odvolanie sa tak týka len výroku o vine ohľadom skutku v bode 1/ rozsudku a následne výroku o treste. Má za to, že rozsudok okresného súdu je nedôvodný, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. V tejto súvislosti poukázal na to, že jediným priamym dôkazom boli výpovede poškodených a to matky a starej matky obžalovaného - O. K. a W. Z., s ktorými žil v spoločnej domácnosti a bol na nich závislý pri uspokojovaní osobných potrieb. Vo výpovediach týchto svedkýň sú významné rozpory, keď v prípravnom konaní tvrdili že dávali obžalovanému peniaze lebo sa im vyhrážal. Použitie fyzického násillia je však sporné. W. Z. vypovedala, že sa takéhoto konania dopustil v čase, keď mal pätnásť až šestnásť rokov, teda nie v žalovanom období, vzápätí však potvrdila že sa vyhrážal aj fyzickým násillím. Rovnako rozporné sú aj výpovede poškodenej W. K.. Na základe týchto výpovedí teda nemožno vyvodit' jednoznačný záver o tom, že svedkyne dávali obžalovanému peniaze pod vplyvom násillia, prípadne vyhrážok násillia alebo inej ťažkej ujmy. S poukazom na znalcami konštatované diagnostické poruchy správania obžalovaného a v súvislosti s nimi aj požívaním psychoaktívnych látok na ľahko znížené ovládacie schopnosti, nemožno bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že obžalovaný použil nadávky a vyhrážky voči poškodeným za účelom ovplyvňovania ich slobodného rozhodovania, teda ak by ich donútil dať mu peniaze. Znaleckým dokazovaním tiež bolo preukázané, že obžalovaný bol už v detstve zlý na matku a starú matku, nerešpektoval ich, útočil voči nim verbálne, používal vulgarizmy a vyhrážky čo nebolo v spojení s požadovaním peňazí. Správanie obžalovaného sa nezmenilo ani po návštevách psychiatrickej ambulancie a špeciálnych pedagógov. Liečby, ktorým sa obžalovaný od detstva podrobil, nepriniesli očakávaný účinok, naopak, v dôsledku užívania drog, sa jeho správanie ešte zhoršilo. Táto skutočnosť bola rozhodujúca pre podanie trestného oznámenia, ktorým poškodená, - O. K. - matka obžalovaného, sledovala nie vlastnú ochranu a ochranu jej matky, ale to, aby sa obžalovaný podrobil liečbe závislosti na psychoaktívnych látkach. Z uvedených dôvodov obhajkyňa obžalovaného navrhla podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku zrušit' rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o vine v bode 1/ a vo výroku o treste a vrátiť mu vec na nové konanie, alternatívne, vzhľadom na dôkaznú núdzu, navrhla obžalovaného spod obžaloby za skutok v bode 1/ oslobodit' podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhol odvolenie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný.

Krajský súd, ako súd odvolací, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol podať odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že krajský súd vykonal vo veci verejné zasadnutie napriek vznesenej námietke zaujatosti obžalovaným, o ktorej nerozhodoval z dôvodu, že táto námietka nemala náležitosti § 31 odsek 1 Trestného poriadku, nebola vznesená bez meškania, preto na takýto postup boli splnené podmienky v zmysle § 32 odsek 6 Trestného poriadku.

Odvolací súd zistil, že odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa je ohľadom všetkých jeho výrokov v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Je z neho zrejmé a zrozumiteľné, akými úvahami sa súd prvého stupňa spravoval pri svojom rozhodovaní, v akom rozsahu vykonal dokazovanie, ktoré skutočnosti zohľadnil a ako jednotlivé dôkazy vyhodnotil.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie veci v zmysle ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku, náležite zistil skutkový stav veci a vyhodnotením dôkazov dospel k úplným a správnym skutkovým záverom, ktoré aj podľa odvolacieho súdu zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

Napriek odvolacím námietkam obžalovaného a jeho obhajobe, ohľadom skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku, mal aj odvolací súd za to, že vykonaním dokazovaní bolo jednoznačne preukázané, že tento skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete. Spáchanie skutku je preukázané nielen výpovedami poškodených O. K. a W. Z. ale aj výpoveďou obžalovaného v prípravnom konaní, ktorý sa k tomuto skutku priznal a popísal ho spôsobom, ktorý korešponduje výpovediam poškodených. Rozpory

vo výpovediach poškodených, ktoré namietal v odvolaní, nie sú takého charakteru, aby ho mohli zbaviť viny, prípadne spochybniť, že skutok sa stal. Predovšetkým z výpovedí poškodených v prípravnom konaní je zrejmé, že intenzita agresívneho správania obžalovaného voči nim bola taká, že mali z jeho správania strach, zamykali sa pred ním. Takýmto správaním si od poškodených vymáhal peniaze na svoje potreby. Pokiaľ na hlavnom pojednávaní výpovede týchto svedkýň neboli v úplnej zhode z ich výpovedami z prípravného konania, súd prvého stupňa správne vyhodnotil tieto rozpory ako snahu poškodených obžalovanému nepríťažieť. Napokon, pokiaľ mali odstraňovať svedkyne rozpory vo svojich výpovediach, zotrvali na tom, že ich výpovede v prípravnom konaní boli pravdivé.

Vyššie uvedené dôkazy poskytovali súdu dostatočný rozsah na rozhodnutie o vine obžalovaného aj zo skutku v bode 1/ rozsudku. Znalecký posudok znalkýň z odboru psychiatrie MUDr. Dany Šedivej a MUDr. Marty Pavlíkovej podaný dňa 22.04.2014 síce poukazuje na mierne znížené ovládacie schopnosti obžalovaného vo vzťahu ku skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku, ktoré je podmienené hlavne odvykacím stavom a diagnostikovanými poruchami správania, ktorými trpel od detstva. Obžalovaný však v čase skutkov mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho správania pre spoločnosť teda jeho rozpoznávaciu schopnosť nebolo znížená. Znaleckým dokazovaním zistené mierne zníženie ovládacej schopnosti nemožno vykladať v prospech obžalovaného, nakoľko je zrejmé, že toto zníženie bolo ovplyvnené predovšetkým jeho závislosťou na psychoaktívnych látkach, ktoré užíva od 11 roku veku a pozná ich vplyv na svoje psychické funkcie.

S poukazom na vyššie uvedené súd prvého stupňa správne vyhodnotil obranu obžalovaného a jeho rozhodnutie o vine obžalovaného aj ohľadom odvolaním napadnutého skutku v bode 1/ rozsudku je správne a zákonné, vychádza z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenia ani pri ukladaní trestu obžalovanému, preto považuje aj výrok o treste za správny a zákonný. U obžalovaného bol správne ustálený pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, správne súd zohľadnil jeho doterajšiu beztrestnosť a následne správne tomuto uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.